

Napredne civilizacije *vodijo duhovno razviti ljudje*

Leo Trojar, nenavadni kandidat za predsednika republike

V uredništvo smo dobili pismo skupine posameznikov, ki »z duhovno-znanstvenega vidika spremljajo zdajšnja dogajanja v svetu«. Zapisali so, da so, glede na neznanje in laži, ki v tem času ustvarjajo zmedo povsod po svetu mojstri neodvisnega svetovanja vpoklicani, da se javno izpostavijo in nas opomnijo na pozabljena duhovna načela, etične zaveze, ki nas edine lahko ohranijo, državo in človeštvo pa vodijo v pravilno smer.

Prijazno so nas povabili, naj predstavimo 62-letnega Lea Trojarja iz Ilirske Bistrice, ustanovitelja in predsednika Antropozofskega društva. Leo Trojar je javnosti skoraj neznan. Pismo je bilo sila nenavadno, zato je naša novinarska radovednost hotela izvedeti več. Kdo je Leo Trojar, ki namerava kandidirati za predsednika republike?

V pismu ni bilo nobene telefonske številke, samo elektronski naslov. Ah, tančice skrivnosti, sem si mislila. Pa sem napisala mail. Presenetljivo hitro sem dobila klic in na drugi strani je bil Leo Trojar. Za intervju sva se dogovarjala skoraj celo uro. Bilo je jasno, da imam opravka z nekom, ki je skrajno nenavaden. O Leu Trojarju so njegovi podporniki zapisali, da je človek mnogoterih znanj in plemenitih dejanj. Šlo naj bi za "svetega moža", prežetega z mogočnim duhovnim znanjem. Na pot me je gnala velika radovednost, kakšen neki je človek, ki naj bi kandidiral za predsednika.

Duša trpi, če govori o sebi. Po mukotrpnih vožnji sem končno prispela v Jasno vas pri Ilirski Bistrici. Moj prvi vtis o njem je bil, da je gospod mil in nežen dolgin, saj v višino meri zavidljivih 188 centimetrov. Po izkušnjah, ki sem jih pridobila iz mnogoterih pogovorov z resnično duhovnimi ljudmi, so vsi po vrsti na zunaj kot nekakšni večni mladeniči in mladenke. Leo Trojar sodi mednje, človek bi mu težko pripisal 62 let.

Želela sem zvedeti kaj več o njegovem življenju, delu, odraščanju. Bilo mu je kar malce neprijetno in obotavljivo je dejal, da ničesar ne skriva, "resnično duhovni ljudje pa se izogibajo pogovora o sebi, svojem življenju in delu. To se mi zdi nezrelo, sebično in komercialno." Potem pa je dodal, da občasno kaj pove o sebi, zlasti kadar govori o strokovni temi in jo želi podkrepiti s praktičnim primerom, takrat po navadi pove skozi osebno izkušnjo. Ko mi je govoril o sebi, sem imela vseskozi občutek, kot da ga je malo sram, to mi je tudi potrdil in se mi opravičil, češ da se spušča na osebno raven. Povedal je, da je že marsikdo želel izvedeti več o njegovem "posvetnem" življenju, on pa mu je odgovoril: "Osebne vsebine za duševno-duhovni razvoj niso umestne in izkazujejo manko pravega preučevanja." Pravi, da "kdor zmore duhovni uvid, lahko razbere, da imajo resnično duhovni ljudje veliko bolj dinamično življenje, posledično pa tudi veliko osebnih izzivov, skušnjav, izkustev, eksperimentov in igranja različnih vlog v življenju. Če ne bi bilo rako, ne bi dosegli opazno visoke zavesti." Med pogovorom me je pogledal, njegove oči so bile solzne in precej tiho mi je rekel: "Moja duša trpi, če govorim o sebi..." Nisem vedela, kaj naj rečem ali vprašam, zato sva za trenutek oba pomolčala.

Časi so težki, tako rekoč prelomni za človeštvo. Leo pravi, da je čas za spremembo, zato tudi odločitev za kandidaturo.

Stopiti je treba iz anonimnosti. Leo Trojar je upokojen in finančno dobro preskrbljen. Z denarjem nima težav, včasih je bil obrtnik, tiskar, delo je vrednota, ki jo zelo ceni. Ker je posloval etično, bil vedno mož beseda, ogromno delal, tudi finančni uspeh ni izostal. Časi so težki, tako rekoč prelomni za človeštvo. Leo pravi, da je čas za spremembe, zato tudi odločitev za kandidaturo. "Nisem se sam odločil za to, bil sem tako rekoč poklican." Kdo ga je poklical? "Lahko zapišete, da sem dobil klic iz kozmosa". Ob tem me je gledal v oči in se zagonetno smehljajal. Nisem vedela, kaj naj si mislim. Priznam, da me je odgovor vznemiril. Tako okoli ovinkov sem ga vprašala, ali je imel kdaj opravka s psihiatrijo. "Imel", se nasmeji, "študiral sem jo". Potem sem ga vprašala kar naravnost: Ali ste bili kdaj psihiatrični pacient? On pa mirno: "To pa nikoli." Za antropozofe je značilno, da so polni znanja, že njihov utemeljitelj Rudolf Steiner je bil umski genij. Očitno Trojar stopa po njegovi poti. Katerekoli teme sva se lotila, jo je začel znanstveno obdelovati. Naporno za nekoga, ki je povprečne pameti (govorim o sebi, seveda).

Rekla sem mu, da če misli resno s kandidaturo, mora tudi kaj povedati o sebi, drugače ga morebitni volivci ne morejo spoznati. "Tega se močno zaveda", je odgovoril. "Veste, kadar se prava duhovna oseba izpostavi javnosti, v mojem primeru je to kandidatura, se ljudje začno zanimati tudi za njegovo življenje, osebne lastnosti in sposobnosti. Ljudje še običajnega človeka ne znajo podoživeti, kaj šele duhovnega, pri katerem je marsikaj drugače od običajnega. O takem, zanje nenavadnem človeku, še bolj ugibajo, sklepajo, z izkrivljenimi dejstvi pa ranijo dušo." Po njegovem površno sklepamo o tistem, kar je vidno očem, namesto da bi upoštevali, da obstajajo tudi stvari, ko očem niso vidne. "Neravnovesje med tem, kar je vidno očem, in tistim, kar je očem skrito, povzroča nastanek velikih krivic, širjenje polresnic

ter bohoteje slabe usode za posameznika in družbo. Duhovni ljudje se tega najbolj zavedajo, zato sem se tudi odločil, da povem nekaj o sebi. S tem bom delno zmanjšal možna obrekovanja, ugibanja, napačna sklepanja. Ljudje, ki se v javnosti trudijo biti bolj kultivirani, se v zasebnem življenju izkažejo bolj grešni. Tisti, ki se v javnosti obnašajo preprosto, pa so v zasebnem življenju brezgrajni. Prvi, osebno zahtevni, lažno karizmo širijo, kar druge vznemirja; tisti drugi, skromni, pa naravno karizmo prikrivajo, da bližnje in družbe ne vznemirjajo." Vse to mi je pripovedoval mirno, v ničemer nisem zasledila niti malo sodbe. Kot bi nizal dejstva, brez kakršnih koli čustev. Hkrati pa sem čutila toplino, ki je vela iz njega. Drugače ne znam opisati.

V mladosti zgrajeni zdravi temelji. Leo je že vse življenje v Ilirski Bistrici. "No, samo rodil sem se v Postojni," se je pošalil. V svoji primarni družini se je naučil etičnega življenja. Mama, žilava Brinka, je bila zelo delavna, hitra in zanesljiva. "Oče je bil skoraj pet let mlajši od nje. Izhajal je iz znane veleposestniške družine Trojar, ki je bila lastnica Bohinjskega kota. Izvažali so les po vsem svetu, po vojni, leta 1947, pa je bilo premoženje nacionalizirano. Oče je služil vojaški rok v Ilirski Bistrici in tam je spoznal mojo mamo. Zelo kmalu je prepoznal njene kvalitete. Ker je bil nekaj mlajši, se mama na začetku zanj ni zmenila. On pa je bil vztrajen in nazadnje sta se le poročila. Tudi preselil se je v Ilirsko Bistrico. V družini sta bil dva otroka, poleg mene starejši brat Bojan, strojni inženir in nadvse uspešen športnik, med drugim triatlonec." Leo je še povedal, da je bilo njegovo otroštvo strogo in disciplinirano, z mnogimi domačnimi obveznostmi. Komaj sem izvlekla iz njega, da ga je že pri desetih zanimalo, kdo upravlja sistem, premišljeval je, s čim naj se ukvarja v življenju, kako naj ga zastavi, da bo dosegel največ. "Da bi z vzorom vplival na okolico in da si naberem izkušnje na največ možnih področjih, to je bilo že vkodirano v mojo dušo."

Šport in duhovnost. Po končani srednji gradbeni šoli je nadaljeval študij na gradbeni fakulteti v Mariboru. Po dveh letih ga je opustil zaradi notranjega klica - čutil je, da ima drugačno poslanstvo. Med študijem je dnevno posvetil od šest do sedem ur borilnim veščinam. Vodil je karate klub Kovinar, bil je glavni trener borilnih veščin budokai (karate shotokan, aikido, ju-jitsu, nunchaku, sae, karate sankukai). Ob vsem tem je treniral

kolesarstvo ter se udeleževal dirk po Jugoslaviji in Italiji. Povedal je, da je bil velikokrat lačen, saj preprosto ni imel časa jesti. Je pa našel čas tudi za pomoč kolegom in jih inštruiral opisno geometrijo. Pravi, da je bil kronično utrujen, delal je tudi prek študentskega servisa in nikoli ni legel k počitku pred polnočjo. Ob vseh aktivnostih pa je poglobljaj tudi svoje duhovno znanje. "Duša me je 'preganjala'", je povedal smeje. "Je bil to fanatizem? Ne, bila je priprava na to, kar čaka moja duša. Vse se je dogajalo z nekim razlogom." Leo jena svoji duhovni poti šel čez vse faze, dokler ni "pristal" v antropozofiji, ki velja med poznavalci za globoko duhovnost. Bil je tudi poročen in ima dva odrasla, preskrbljena otroka.

Za Lea marsikdo pravi, da ima izjemno širok spekter znanja na različnih področjih. Ena od njegovih podpornic pravi, da se plemenito daruje kot modrec, učitelj in vided. Izjemno je predan duhovnosti, katere utemeljitelj je bil Rudolf Steiner, ki je bil pravi vulkan znanja.

"Rešimo se lahko samo z ljudmi, ki so, takole na oko, vsaj 50 odstotkov pozitivni."

Razmišlja pozitivno in ne sodi. Za svet, kakršnega poznamo danes, se zid, kot da drvi v prepad. Se lahko rešimo, sem vprašala sogovornika. "Lahko" Zmagali bodo ljudje, ki razmišljajo pozitivno, ki so eno v mislih, besedah in dejanjih!" Pozitivno razmišljanje se mi zdi kot nekakšna marketinška floskula, ki zariše narejen nasmeh na obraz, sem mu rekla. Odgovoril mi je, da mora biti človek predvsem čist v mislih in srcu. Da se trudi ne soditi, saj velika večina ljudi ne vidi širše slike, ne vidi resnice in realnosti. "Rešimo se lahko samo z ljudmi, ki so takole na oko, vsaj 50 odstotkov pozitivni", mi je skušal bolj po domače razložiti duhovne zakone.

Duhovni svet Slovenije, ki nam je poslala pismo o nameravani kandidaturi Lea Trojarja za predsednika Slovenije, je med drugim tudi zapisal: "Napredne civilizacije vedno vodijo duhovno razviti ljudje. Danes smo deležni krize živega mišljenja, nevarne dekadence, zgolj intelektualnega in materialističnega pogleda na svet. To se mora spremeniti."

Z napisanim se popolnoma strinjam. Na začetku pogovora se mi je zdel Leo Trojar nenavaden. Na koncu pa je ta občutek popolnoma izginil. Marsičesa, kar mi je razlagal, nisem razumela. Vso pot domov sem se spraševala, ali je to tip "politik", ki bo svet popeljal na pravo pot, s pravimi ljudmi, ki se mu bodo pridružili.

<https://leotrojar.si/clanek-v-jani/>